

Иск, предявен на 22 октомври 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Великото херцогство Люксембург

(Дело С-469/07)

(2008/С 8/10)

*Език на производството: френски***Страни***Ищец:* Комисия на Европейските общности (представител: Н. Краемер)*Ответник:* Великото херцогство Люксембург**Искания на ищеца**

- да се приеме за установено, че при липсата на съобщение за съдилищата, които се произнасят по промишлените дизайни на Общността, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по член 80, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета, от 12 декември 2001 г. относно промишления дизайн на Общността ⁽¹⁾;
- да бъде осъдено Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задължението по член 80, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 6/2002, според който всяка държава-членка съобщава на Комисията, най-късно до 6 март 2005 г., списък на съдилищата, които се произнасят по промишлените дизайни на Общността с данни за тяхното наименование и териториална компетентност.

⁽¹⁾ ОВ 2002 г., L 3, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Hof van Beroep te Antwerpen (Белгия) на 29 октомври 2007 г. — Gerlach & Co. NV/Кралство Белгия

(Дело С-477/07)

(2008/С 8/11)

*Език на производството: нидерландски***Преpraщаща юрисдикция**

Hof van Beroep te Antwerpen

Страни в главното производство*Ищец:* Gerlach & Co. NV*Ответник:* Кралство Белгия**Преюдициални въпроси**

- 1) Представлява ли взимането под отчет по смисъла на член 221, параграф 1 от Митническият кодекс на Общността (приет с Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. ⁽¹⁾), наричан по-нататък: „Митнически кодекс“) взимане под отчет по смисъла на член 217 от Митническият кодекс, което се състои във вписване на размера на сборовете от митническите органи в счетоводните документи или на друг носител на счетоводна информация и следва ли да се прави разлика между това взимане под отчет и вписването на размера на вземанията при осчетоводяването на собствените ресурси по смисъла на член 6 от Регламент (ЕИО, Евратом) № 1552/1989 на Съвета от 29 май 1989 г. за прилагане на Решение 88/376/ЕИО, Евратом относно системата за собствени ресурси на Общностите ⁽²⁾ (понастоящем член 6 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 на Съвета от 22 май 2000 г. за прилагане на Решение 94/728/ЕО, Евратом относно системата за собствени ресурси на Общностите? ⁽³⁾)
- 2) Следва ли член 221, параграф 1 от Митническият кодекс да се тълкува в смисъл, че уведомяването на длъжника по подходящ начин от митническите органи за размера на сборовете може да се разглежда като уредено в член 221, параграф 1 от Митническият кодекс уведомяване на длъжника за размера на сборовете, само ако размерът на сборовете е взет под отчет от митническите органи още преди уведомяването на длъжника?
- 3) Следва ли член 221, параграф 1 от Митническият кодекс да се тълкува в смисъл, че размерът на сборовете не може да се изисква, когато митническите органи са уведомили по подходящ начин длъжника за него, но не са го взели под отчет, така че митническите органи могат да съберат в последствие размера на сборовете, само ако длъжникът е уведомен по подходящ начин за него след взимането му под отчет и доколкото това е извършено в рамките на действащия давностен срок?

⁽¹⁾ Регламент относно създаване на Митнически кодекс на Общността, ОВ L 302, стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 155, стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 130, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank te 's-Gravenhage (Нидерландия) на 2 ноември 2007 г. — АНР Manufacturing BV/Bureau voor de Industriële Eigendom, което извършва дейност и под наименованието Octrooicentrum Nederland

(Дело С-482/07)

(2008/С 8/12)

*Език на производството: нидерландски***Преpraщаща юрисдикция**

Rechtbank te 's-Gravenhage

Страни в главното производство

Ищец: ANP Manufacturing BV

Ответник: Bureau voor de Industriële Eigendom, което извършва дейност и под наименованието Octrooicentrum Nederland

Преюдициални въпроси

- 1) Недопустимо ли е съгласно Регламент (ЕИО) № 1768/92 на Съвета от 18 юни 1992 година относно създаването на сертификат за допълнителна закрила на лекарствени продукти ⁽¹⁾ (в редакцията след измененията) и по-специално съгласно член 3, параграф 1, буква в) от него на притежателя на основен патент да се издаде сертификат за продукт, за който към момента на заявката за сертификат вече са издадени един или повече сертификати на един или повече притежатели на основни патенти?
- 2) Води ли до друг отговор на първия въпрос Регламент (ЕО) № 1610/96 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 1996 година относно създаването на сертификат за допълнителна защита на продуктите за растителна защита ⁽²⁾ (в редакцията след измененията) и по-специално седемнадесетото съображение и член 3, параграф 2, второ изречение от него?
- 3) С оглед на отговора на предходните въпроси от значение ли е дали най-късно подадената заявка, както и по-ранната(ите) заявка(и) са подадени в срока по член 7 параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 1768/92 или в срока по член 7, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1768/92?
- 4) С оглед на отговора на предходните въпроси от значение ли е дали предоставеният при издаването на сертификата по член 13 от Регламент (ЕИО) № 1768/92 срок на закрила изтича към същия или към по-късен момент спрямо случаите, в които са налице един или повече сертификати, издадени за същия продукт?
- 5) С оглед на отговора на предходните въпроси от значение ли е, че Регламент (ЕИО) № 1768/92 не определя срока, в рамките на който компетентната служба по смисъла на член 9, параграф 1 от регламента трябва да разгледа заявката за сертификат и да издаде последния, поради което различната бързина на разглеждане на заявките от страна на съответните служби в държавите-членки може да доведе до съответни различия по отношение на възможността за издаване на сертификат?

⁽¹⁾ ОВ L 182, 2.7.1992 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 198, 8.8.1996 г., стр. 30; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 19, стр. 160.

Жалба, подадена на 5 ноември 2007 г. от Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG, срещу Определението, постановено на 28 август 2007 г. от Първоинстанционния съд (втори състав) по дело T-46/06, Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG/Комисия на Европейските общности

(Дело С-483/07 Р)

(2008/С 8/13)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG (представител: K. Bott, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

1. Да се отмени Определението на Първоинстанционния съд на Европейските общности (втори състав) от 28 август 2007 г. и
2. да се отмени Решението на ответника за запазване на домейна „galileo.eu“,
3. да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски по обжалването и съдебните разноски, свързани с производството пред Първоинстанционния съд,
4. при условията на евентуалност и според искания 2) и 3), делото да се върне на Първоинстанционния съд и ответникът да се осъди да заплати съдебните разноски по обжалването.

Правни основания и основни доводи

В жалбата си жалбоподателят посочва нарушение на общностното право (член 58, параграф 1, второ изречение от Статута на Съда), по-специално на член 230, четвърта алинея ЕО. Според схващането на жалбоподателя Първоинстанционният съд бил допуснал такова нарушаване на правото, като отхвърлил жалбата му като недопустима, тъй като жалбоподателят не бил „лично засегнат“ от обжалваното решение на ответника да запази за себе си името на домейна „galileo.eu“. Жалбоподателят смята, че решението на Комисията да запази за себе си домейна „galileo.eu“ го засяга лично по смисъла на съдебната практика, поради правата му върху немската словна марка Galileo, поради предоставеното му с Регламент 874/2004 на Комисията правно положение в регистрационната процедура, както и поради обстоятелството, че домейнът „galileo.eu“ е икономическо благо, способно да бъде предмет на търговски обмен, и следователно може да се предостави само веднъж.